

[Johs. Christiansen.]

det Eengangstillæg, som Rigsdagen allerede har bevilget. Naar det ærede Medlem paa denne Maade naar op til at kunne fradrage 97 Mill. Kr. i de reelle Forbedringer, som dette Lovforslag byder paa, mener jeg med nogen Ret at kunne gøre gældende, at han maa løbe lidt sur i de to første Regningsarter. Jeg kan ikke faa andet ud af det.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det er med uforbeholden Glæde, Det radikale Venstre anbefaler det foreliggende Lovforslag som Grundlag for den haardt tiltrængte Forbedring af de gamles og Invalidernes Kaar, mit Parti allerede i Fjor Foraar gjorde sig til Talsmand for gennem en Række nærmere udformede Krav. Jeg paapegede allerede i Gaar, at Lovforslaget paa en Række Punkter laa tæt op ad disse Krav, men at der dog ogsaa var Omraader, hvor vi fandt Lovforslaget ufyldstgørende. Det gælder navnlig med Hensyn til de enligtstillede Kvinder, hvis Rente nu bør gøres lige med enligtstillede Mænds, samt Fradragsreglerne paa Spørgsmaalet om Fradrag af Rente-mottagernes egen Indtægt. Ministeren har imidlertid erklæret sig villig til at forhandle nærmere herom i Udvalget, og jeg takker Ministeren herfor. Det giver mig Haab om, at vor Alders- og Invalididenteløvgivning kan faa den Udformning og det Indhold, vi fra vor Side finder det paakrævet at give den, saa de gamle og Invaliderne kan faa deres Levevilkaar stærkere betrygget end hidtil.

Naar jeg har sagt det, vil jeg gerne føje følgende til: Med den Udbygning af vor sociale Lovgivning, som vi nu er i Færd med, stilles der jo ret betydelige Krav til det offentliges Midler. Disse Krav vil ikke kunne honoreres, medmindre alle i vort Samfund, som endnu er i Besiddelse af deres Arbejdskraft, villigt stiller denne til Raadighed i det Genopbygningsarbejde, Efterkrigstidens Danmark nu maa samle Opmærksomheden om. Der foreligger her en Række alvorlige Opgaver at tage fat paa, først og fremmest den Opgave at højne Produktionen og holde Eksporten i Gang. Glipper det her, bl. a. ved at Dele af Befolkningen sløjer af, enten ved at nedsætte Tempoet eller ved at skabe Uro paa Arbejdspladserne, vil vi ikke kunne løse Opgaverne og saaledes heller ikke opret-

holde, endsige forbedre Indretningen af vort sociale Hus. Jeg ønsker at fremhæve, at disse Betragtninger har en ganske bestemt Adresse. Jeg sigter til de Folk, der i disse Dage har gjort deres til at føre vort Land ud i de ulovlige Strejkers Hængedynd. Det maa slaas fast endnu en Gang, at naar den folkevalgte Rigsdag har vedtaget en Lov, skal den respekteres, ogsaa af dem, hvis Ønsker muligvis ikke er imødekommet. At sætte sig op imod Loven paa den Maade, det mange Steder er sket i disse Dage, er Oprør mod den lovlige Orden, og det er ikke Vejen til et sundt Fremskridt.

Formanden: Jeg maa paa ny gentage, at det er ønskeligt, man holder sig til det foreliggende Lovforslag.

Johs. Christiansen: Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger, fordi det, som det allerede er fremhævet, kun gennem pligt-opfyldende Arbejde, øvet af enhver paa sin Plads i Samfundet, er muligt at skabe det Grundlag, hvorpaa vi kan løse ogsaa vore sociale Opgaver. Det er fra en vis Side blevet Skik i Danmark — en meget daarlig Skik — at forklejne vor sociale Lovgivning. Men kan man da pege paa noget Land, hvor den sociale Lovgivning staar højere end her? Jeg tror, man vil faa meget vanskeligt derved. Denne Lovgivning er skabt af og ved Demokratiet, og vil vi en videre Udbygning af denne Lovgivning, hvad mit Parti fortsat er rede til, gør vi klogt i at værne og vogte den demokratiske Idé og ikke undergrave den. Men det finansielle Grundlag for en saadan fortsat Udbygning tilvejebringes kun ved, at de produktive Kræfter i Folket anspondes og effektiviseres. Dette er den økonomiske Grundlov for alle folkelige Fremskridt, ogsaa paa det sociale Omraade, en Grundlov, som ikke mindst de mindre-bemidlede Samfundslag, der i første Række er interesserede i den sociale Lovgivnings mangeartede Goder, vil staa sig ved at erkende og at holde i Hævd.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg skal søge at fatte mig i Korthed. Forslaget blev forelagt her i Tinget den 30. April, og vi er allerede naaet til den 14. Maj, og det, man trænger til nu, er ikke de mange og de lange Taler, men et frugt-